

Covorașul cu bucluc

Emilia Plugaru

Dragă-i este Irinuței,
Casa mic-a bunicuței.
Are și Irina casă -
Nouă, mare, luminoasă.

Însă Irinucă-i pare
C-a bunică-i mult mai mare,
Fiindcă-n ea încap deodată,
Picii toți de lângă poartă.

Maică-sa o pedepsește,
Când fetița îndrăznește
Să adune-n casa nouă,
Copilași vreo zece, nouă.

- Mămicuțo, te rugăm,
Doar un pic ne mai jucăm
Grămăjoară, împreună,
Pe covorul cel de lână.

Pe covorul cel pufos
Care stă întins pe jos...
Maică-sa nu vrea s-audă,
E mereu la toate surdă.

Și-atunci buna bunicuță,
Ia micuții de mânuță
Și îi duce-n casa ei.
La căsuța cu doi tei.

Dragă-i este Irinuței
Casa mic-a bunicuței,
Fiindcă-aici încap deodată,
Picii toți de lângă poartă

Și nu are covoraș,
Chiar atât de buclucaș.